

Miljö- och byggnadsförvaltningen

Hjalmar Christensen
Hjalmar.Christensen@tingsryd.se

Bilaga

2018-10-22

Dnr: 2018-0710-203/3

1(2)

Miljö- och Byggnadsförvaltningen

YTTRANDE ÖVER NATURVÅRDSVERKETS SKRIVELSE "UPPDRAG ATT SE ÖVER OCH FÖRESLÅ ÄNDRINGAR I REGLERNA OM LANDSBYGGSDUTVECKLING I STRADNÄRA LÄGEN", DIARIENUMMER: DNRM2017/02054/Nm

Strandskyddet, som undantar de hundra meterna närmast stranden från bebyggelse, är inte bara en viktig del av allemansrätten och ett skydd för alla de fåglar, fiskar och växter som är beroende av strandzonens näringsrika miljö. Strandskyddet är dessutom ett effektivt skydd mot effekterna av extrema skyfall och översvämningar, eftersom strandskyddet styr bort bebyggelse från den riskabla vattenlinjen. Mark med växtlighet som inte är bebyggd eller hårdgjord har en förmåga att behålla vatten och dämpa översvämningar. Regelverket kring strandskyddet är idag dock mer anpassad till kustnära storstäder. Tingsryds kommun anser att det finns större utrymme för landsbygdsutveckling i strandnära lägen än vad gällande lagstiftning möjliggör för, utan att strandskyddets syfte äventyras.

Dagens lydelse i andra stycket miljöbalken 7 kap 13 § är svår att tolka för kommunerna. SKL: s förslag om att införa en ändring i miljöbalken 7 kap. 13 § andra stycke skulle underlätta tolkningen av lagstiftningen för kommunerna. SKL: S förslag för miljöbalken 7 kap 13 § andra stycket säger följande "bevara goda livsvillkor på land och i vatten för djur- och växtliv som är beroende av strandområden". Tingsryds kommun menar att en mer lättolkad formulering är följande: "*Säkerställa god livsmiljö på land och i vatten för djur- och växtliv som för sin existens är beroende av strandområden.*" Genom att använda ordet "säkerställa" istället för "bevara" lämnas utrymme inte bara för bevarande utan även för utveckling av livsmiljön. Att använda ordet existens medför att det enbart innefattar det djur och växtliv som är beroende av just den livsmiljön som finns i strandnära lägen. Det innefattar därmed inte de djur och växter som kan överleva i andra miljöer.

Tingsryds kommun ställer sig positiv till SKL: s förslag om att kommunerna i enskilda fall får besluta att upphäva strandskyddet i ett område som avses i 7 kap 18 § stycke 1 och 2 i miljöbalken. Ett sådant beslut om upphävning anser dock Tingsryds kommun alltid ska ha ett underlag utifrån ekologisk kompetens. Beslutet om upphävning måste grundas i en ekologisk bedömning som skickas med till länsstyrelsen i samband med att kommunen upphäver strandskyddet i det enskilda fallet. Detta för att säkerställa strandskyddets syfte. Vi bedömer vidare att i mer glesbefolkade kommuner finns det en medvetenhet kring allmänhetens nyttjande och tillgång till strandnära lägen inom kommunen, men att kompetens gällande de ekologiska värdena behöver undersökas närmare innan strandskyddet kringgås.

Tingsryds kommun
Box 88
362 22 Tingsryd

besöksadress
Torggatan 12
Tingsryd

telefon
0477 441 00 (vx)

fax
0477 441 77

e-post/hemsida
mbf@tingsryd.se
www.tingsryd.se

Tingsryds kommun vill lyfta SKL: s förslag om att hela LIS-områden inte ska behöva pekas ut av kommuner, som ett positivt steg i rätt riktning för LIS som koncept. Istället prövas LIS i enskilda fall där det bedöms om ett byggprojekt i ett strandnära läge skulle kunna gynna landsbygdsutvecklingen. Tingsryd är en "typisk" landsbygdskommun i många avseenden, och att pröva LIS i enskilda fall istället för att peka ut hela områden kommer för oss att innebära att vi inte behöver försöka förutspå var det kommer att finnas ett intresse av att exploatera i strandnära lägen. Tingsryds kommun upplever att vi inte riktigt har varit kapabla till att effektivt bedöma LIS-områden i förhållande till var privata exploatörer sedan velat bygga. Att pekat ut ett LIS-område som stämmer överens med 7 kap 18 e § miljöbalken kan vara problematiskt. Ett konkret exempel från vårt närområde är grannkommunen Alvesta som pekade ut ett LIS-område vid sjön Åsnen i Horgenäs. När sedan en detaljplan i Horgenäs antogs av Alvestas kommunfullmäktige, blev detta beslut överklagat och hamnade hos mark- och miljödomstolen i Växjö. Domstolen beslutade att upphäva antagandebeslutet, detta eftersom de inte ansåg att det område som Alvestas kommun pekat ut som LIS-område kunde definieras som LIS utifrån lagstiftningen i 7 kap. 18 e § miljöbalken. Detta exempel demonstrerar att det finns en risk för en kommun att utgå ifrån att ett område är ett LIS-område, för att sedan vid exempelvis antagandet av en detaljplan, när mycket resurser har investerats i ett projekt, få beslutet upphävt på grund av att området inte anses vara ett LIS-område enligt högre instanser. Det är därför mer lämpligt att i ett tidigt skede avgöra ifall enskilda fall kan definieras som ett LIS-projekt än att utgå från hela LIS-områden.

I SKL: s yttrande lyfts behovet av att inför ytterligare två mer generella tillämpliga, särskilda skäl för strandskyddsdispens. Det ena skälet är när platsen ifråga har ett obetydligt värde för strandskyddets syfte och det andra när åtgärden i sig har en obetydlig påverkan på allmänhetens tillgång till stränder. För Tingsryds kommun som innehar cirka 200 sjöar, skulle särskilda skälet gällande allmänhetens befintliga tillgång till stränder innebära att man i större utsträckning skulle kunna bygga permanentbostäder i attraktiva strandnära lägen i kommunen. En faktor som påverkar bostadsbyggandet är att marknadsvärdet på en nybyggd bostad inte motsvarar kostnaden att bygga den. Detta medför i sin tur att lån för bostadsbyggande av banker inte beviljas i samma utsträckning som i större orter, vilket ytterligare bidrar till att färre bostäder byggs. Att öka byggandet i strandnära lägen skulle vara ett sätt att skapa marknadsförutsättningarna för att få byggt fler bostäder i Tingsryds kommun.

